

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 196 (2120)

GDAŃSK, WTOREK 18 SIERPNI 1953 R.

CENA 20 GR

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, W. Brytanii i USA w kwestii niemieckiej

MOSKWA PAP. AGENCJA TASS OGŁOSIŁA NASTĘPUJĄCĄ NOTĘ. WYSTOSOWANĄ PRZEZ RZĄD RADZIECKI DO RZĄDÓW FRANCJI, WIELKIEJ BRYTANII I USA W KWESTII NIEMIECKIEJ:

— Rząd radziecki uważa za konieczne zwrócić ponownie uwagę rządu Francji, jak również rządów Anglii i USA na nienormalną sytuację polegającą na tym, że po upływie 8 lat od czasu zakończenia wojny w Europie Niemcy nie mają traktatu pokojowego, pozostają rozbite na część zachodnią i wschodnią oraz nie są równouprawnione w stosunku do innych państw. Sytuacja taka jest sprzeczna z dążeniami miłującymi pokój narodów do utrwalenia pokoju w Europie i jednocześnie stanowi pogwałcenie słusznych narodowych interesów Niemców.

Jeszcze dnia 10 marca 1952 roku rząd radziecki przedstawił do rozpatrzenia rządom Francji, USA i Anglii projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami, wobec którego rządy Francji, Anglii i USA nie zajęły dotychczas stanowiska (projekt podstaw traktatu pokojowego z Niemcami załącza się niniejszym). Rządy Francji, Anglii i USA nie przedstawiły również swego własnego projektu traktatu pokojowego. Z tego wynika, że rządy trzech wspomnianych mocarstw nie doceniają doniosłości sprawy traktatu pokojowego z Niemcami. Sprawa traktatu pokojowego z Niemcami odwołuje się coraz bardziej, za co ponoszą odpowiedzialność przede wszystkim rządy Francji, Anglii i USA.

Odmawiając rozpatrzenia sprawy traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Francji, Anglii i USA poszły inną drogą.

Dnia 26 maja 1952 roku rządy Francji, Anglii i USA wraz z brytyjskim rządem Adenauera podpisały „traktat o stosunkach między trzema mocarstwami a Niemiecką Republiką Federalną”, znany jako „układ boński”, a dnia 27 maja tegoż roku rządy Francji, Włoch, Belgii, Holandii i Luksemburga wraz z rządem bońskim podpisały traktat o „europejskiej współpracy obronnej”, znany pod nazwą „układu paryskiego”. „Układ boński” oraz „układ paryski” są przy tym nierozdzielnie związane na 50 lat z góry z agresywnym północno-atlantyckim blokiem państw.

Jak wiadomo, sens „układu paryskiego” polega na tym, że w Niemczech zachodnich pod kierownictwem generałów hitlerowskich i innych odwetowców tworzy się siły zbrojne wchodzące w skład tzw. „armii europejskiej”, mającej służyć agresywnym celom bloku północno - atlantyckiego. Zgodnie zaś z „układem bońskim” Niemcy zachodnie pozostają w sytuacji państwa zależnego, podporządkowanego trzem mocarstwom, które, pomimo formalnego zniesienia statutu okupacyjnego, zatrzymują swe wojska na terytorium Niemiec zachodnich z nieograniczonym prawem ingerencji w sprawy wewnętrzne zachodniej części Niemiec, co na długie lata utrzymuje ujarzmienie ludności zachodnio - niemieckiej w warunkach reżimu okupacyjnego w zmienionej postaci.

Znaczący to, że układ boński i układ paryski prowadzą do odrodzenia militarystyki niemieckiej i do przekształcenia Niemiec zachodnich w narzędzie agresywnych planów innych mocarstw, roszcujących sobie pretensje do panowania nad światem.

Jak wynika z komunikatu konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, Anglii i USA, która odbyła się w lipcu 1953 roku w Waszyngtonie, rządy trzech mocarstw postanowiły kontynuować politykę zmierzającą do realizacji planu utworzenia „armii europejskiej” i włączenia do niej zachodnio - niemieckich sił zbrojnych z generałami hitlerowskimi na czele. Komunikat zaznacza wyraźnie, że „rząd ministrów spraw zagranicznych potwierdził swój sta-

nowczy zamiar energicznego prowadzenia polityki, uzgodnionej przez ich rządy w ramach paktu „atlantyckiego”. Polityka ta obejmuje prace nad utworzeniem unii europejskiej sześciu krajów Europy, które utworzyły już zjednoczenie węgla i stali i których rządy podpisały traktat o „europejskiej współpracy obronnej”. Droga, na którą wkroczyły rządy Francji, USA i Anglii w kwestii niemieckiej, prowadzi do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej, do stworzenia niebezpiecznego ogniska nowej agresji, do coraz większego zaostrzenia się niebezpieczeństwa nowej wojny w Europie. Iść tą drogą — znaczy to wyrzec się uroczystych zobowiązań międzynarodowych, stawiających sobie za cel popieranie odbudowy Niemiec jako miłującego pokój i demokratycznego państwa, zobowiązań, które zostały przyjęte przez Stany Zjednoczone i Anglię na konferencji poczdamskiej w 1945 roku, i do których przyłączyła się następnie Francja.

Druga droga — to droga odpowiadająca pokojowym celom i zobowiązaniom przyjętym przez cztery mocarstwa w stosunku do Niemiec natychmiast po zakończeniu wojny, droga zgodna z interesami utrwalenia pokoju w Europie. Nie wolno przy tym, rzecz jasna, nie liczyć się z faktem, że od konferencji poczdamskiej minęło 8 lat i że od tego czasu zaszły niemałe zmiany, które powinny być uwzględnione przy ostatecznym uregulowaniu problemu niemieckiego. Jednakże podstawą we cele układu poczdamskiego — współdziałanie w utworzeniu miłujących pokój i demokratycznych Niemiec — wyrażają nadal interesy wszystkich narodów europejskich, nie wyłączając narodu niemieckiego i powinny być zabezpieczone w drodze zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Rozwiązanie tego zadania stworzy warunki dla niebywałego dotąd rozkwitu Niemiec z ich wielkimi możliwościami rozwoju gospodarki i kultury. Nikt nie może zaprzeczyć, że odrodzenie Niemiec jako wielkiego państwa, któremu należy się odpowiednie miejsce wśród innych państw, możliwe jest tylko drogą pokojowego i demokratycznego rozwoju państwa niemieckiego, drogą przyjaźnej współpracy z innymi państwami dążącymi do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Doświadczenia historii dowodzą, że droga wojny już nie raz prowadziła Niemcy do katastrofy narodowej i że za konsekwencje tego płaćci wysoka cena: ludność niemiecka. Nie ulega wątpliwości, że zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma pierwszorzędne znaczenie dla uregulowania problemu niemieckiego. Przyczyni się ono w decydujący sposób do utrwalenia pokoju w Europie i umożliwi ostateczne uregulowanie związanych z tym zagadnień, jakie wyłoniły się w następstwie drugiej wojny światowej, w czym są żywotnie zainteresowane państwa europejskie, które ucierpiały od agresji hitlerowskiej, a przede wszystkim sąsiadzi Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami konieczne jest również dlatego, że groźba odrodzenia militarystyki niemieckiej, który dwukrotnie rozpętał wojnę światową, nie jest usunięta, ponieważ odpowiednie uchwały konferencji poczdamskiej wciąż jeszcze nie są wykonane. Traktat pokojowy z Niemcami stworzy dla narodu niemieckiego trwałe warunki pokoju, przyczyni się do rozwoju Niemiec jako państwa zjednoczonego, niezawisłego, demokratycznego i miłującego pokój, zapewni narodowi niemieckiemu możliwość pokojowej współpracy z innymi narodami na zasadzie równouprawnienia. Odmawiając rozpatrzenia traktatu pokojowego z Niemcami, rządy Francji, Anglii i USA motywują to okolicznością,

że nie ma jeszcze rządu ogólnoniemieckiego, który by mógł wziąć udział w przygotowaniu traktatu. Jednakże tego rodzaju motywów odmowy rozpatrzenia traktatu pokojowego nie odwołuje się coraz bardziej, lecz jednocześnie odwołuje się również rozstrzygnięcie kwestii utworzenia rządu ogólnoniemieckiego; polityka ta zmierza bowiem do tego, by utrwalic rozbić Niemiec, by nie dopuścić do przywrócenia jednolitości Niemiec.

Obecnie stosowane są coraz to nowe środki nacisku w tym celu, by układy boński i paryski zostały ratyfikowane przez rządy państwa bez względu na poważny sprzeciw ze strony parlamentów niektórych państw. Nacisk ten, zwłaszcza ze strony rządu USA, zmierza do tego, by przyspieszyć utworzenie sił zbrojnych Niemiec zachodnich i włączenie ich do przewidzianej układu dem paryskim „armii europejskiej”, ażeby, uzależnione od państw bloku północno - atlantyckiego, Niemcy zachodnie prze kształcić w narzędzie realizacji planów tego bloku. Ale włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i zaprzem do bloku północno - atlantyckiego będzie oznaczało, że nie można już będzie traktować Niemiec zachodnich jako państwa miłującego pokój. Włączenie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i bloku północno - atlantyckiego uniemożliwi połączenie Niemiec zachodnich i wschodnich w jednolite państwo. Miłujące pokój narody całej Europy zainteresowane są w utworzeniu jednolitych i miłujących pokój Niemiec, podobnie jak zainteresowany jest w tym sam naród niemiecki. Z chwilą jednak, gdy rząd boński wciągnie Niemcy zachodnie do agresywnego bloku północno - atlantyckiego, zjednoczenie Niemiec zachodnich i wschodnich sta się nie możliwe. Właśnie dlatego przeważająca większość Niemców nie tylko w Niemieckiej Republice Demokratycznej, lecz i w Niemczech zachodnich występuje przeciwko planom rządu Adenauera, mającym na celu wciągnięcie Niemiec zachodnich do „armii europejskiej” i bloku północno - atlantyckiego; pod tym względem cieszą się oni poparciem miłujących pokój narodów całej Europy.

Z powyższego wynika, że polityka rządów Francji, USA i Anglii, podobnie jak rządu Adenauera, zmierza nie do zjednoczenia Niemiec i utworzenia rządu ogólnoniemieckiego, lecz do tego, by na długie lata utrzymać rozbić Niemiec. Polityka taka wymierzona jest bezpośrednio przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego. A zatem odmowa rozpatrzenia traktatu pokojowego z Niemcami pod pretekstem, że nie ma rządu ogólnoniemieckiego nie odzwierciedla rzeczywistych motywów tej odmowy.

Z powyższego wynika również, że obecna polityka rządów Francji, Anglii i USA wymierzona jest zarówno przeciwko rozwiązaniu kwestii traktatu pokojowego, jak i przeciwko zjednoczeniu Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, przeciwko utworzeniu ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego. Rządy Francji, Anglii i USA zamiast rozwiązać kwestię utworzenia ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego, występują z inną propozycją. Proponują one omówienie kwestii wyborów ogólnoniemieckich, lecz ograniczają tę sprawę do rozpatrzenia przez cztery mocarstwa ich propozycji w sprawie powołania tzw. komisji neutralnej złożonej z przedstawicieli państw obcych „do badań mających na celu stworzenie warunków” dla przeprowadzenia tych wyborów. Nie można tego oceniać inaczej niż jako próbę oddania organizacji wyborów w Niemczech w ręce mo-

Rząd ZSRR zaprasza delegację rządową NRD w celu omówienia problemu niemieckiego

MOSKWA PAP. AGENCJA TASS

donosi:

W dniu 15 sierpnia 1953 r. minister spraw zagranicznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich W. M. Mołotow przyjął szefa misji dyplomatycznej Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Moskwie ambasadora Rudolfa Appelta i złożył następujące oświadczenie:

„Rząd radziecki postanowił zaprośić do Moskwy na dzień 20 sierpnia delegację rządową Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Rząd radziecki wychodzi przy tym z założenia, że w obecnej chwili jest rzeczą wskazaną omówić pewne doniosłe zagadnienia dotyczące rozwoju stosunków między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną, jak również aktualne

kwestie związane z całokształtem problemu niemieckiego.

Przybycie delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej umożliwi wyczerpujące omówienie problemu niemieckiego. Rząd radziecki ma nadzieję, że będzie to nowym doniosłym etapem w dalszym rozwoju przyjaznych stosunków między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Demokratyczną”.

carstw obcych, narzucenia w tym celu narodowi niemieckiemu wszelkiego rodzaju obcych „kontrolerów”, jak gdyby chodziło nie o Niemcy, mające za sobą wieloletnie tradycje demokratyczne, lecz o jakąś kolonię wyzuta z wszelkich praw. Propozycja taka prowadzi do odsunięcia narodu niemieckiego od decyzji w jego sprawach wewnętrznych, jest wyrazem jaskrawej nieufności do narodu niemieckiego i — rzecz naturalna — wywołuje opór ze strony szerokich kół ludności Niemieckiej.

Wspomniana propozycja rządów Francji, Anglii i USA sprzeczna jest w swej istocie z zasadami demokratyzmu, które znalazły wyraz w uchwałach poczdamskich. Propozycja ta — jak oświadczyli trzy mocarstwa — uzgodniona została z rządem Adenauera, który służy interesom największych monopolów kapitalistycznych w Niemczech zachodnich, który udziela coraz większej swobody wczorajszym hitlerowcom i jawnym faszystom, w celu zdławienia niemieckich sił demokratycznych, który jest tubą skrajnych nacjonalistów i odwetowców niemieckich, dążących do wskrzeszenia militarystyki niemieckiej i do nowych wojen zaborczych. Nie wolno przy tym zapominać, że rząd Adenauera występował stale przeciwko samej już możliwości uzgodnienia polityki czterech mocarstw w kwestii niemieckiej. Związał bowiem w całej pełni swe losy z planami odbudowy militarystyki niemieckiej, z planami przygotowania nowej wojny w Europie. Właśnie w imię tych celów antynarodowych dąży on do ratyfikacji układów paryskiego i bońskiego. Układy te są sprzeczne z interesami narodowymi Niemców i oznaczają przekształcenie Niemiec zachodnich w państwo zależne, ujarzmienie ludności zachodnio - niemieckiej na długie lata.

W ten sposób ani układ paryski, ani układ boński nie mają nic wspólnego z interesami przywrócenia jednolitości Niemiec demokratycznych, a rzeczywiste cele tych układów wymierzone są przeciwko podstawowym zasadom konferencji poczdamskiej, na której Stany Zjednoczone, Anglia i ZSRR, jak również później Francja postanowiły zapewnić odbudowę zjednoczonych Niemiec jako miłującego pokój i demokratycznego państwa.

Z powyższego wynika, że kwestia przywrócenia jednolitości narodowej Niemiec demokratycznych była i pozostaje dla narodu niemieckiego zagadnieniem podstawowym, w którego rozwiązaniu zainteresowane są miłujące pokój narody całej Europy. Żadne wypowiedzi nie mogą usprawiedliwić

dalszej zwłoki w tej sprawie, ponieważ w obecnych warunkach główna odpowiedzialność za rozwiązanie tego problemu spoczywa na rządach USA, Anglii, Francji i ZSRR. W każdym razie nie wolno odrzucać takich kroków, które mogą przyczynić się choćby do stopniowego rozwiązania problemu zjednoczenia Niemiec, utworzenia ogólnoniemieckiego państwa demokratycznego.

Rząd ZSRR zwraca się do rządów Francji, jak również do rządów Anglii i USA z propozycją podjęcia już teraz praktycznych kroków zmierzających do uregulowania problemu niemieckiego.

Zgodnie z powyższym rząd radziecki uważa za rzecz niecierpiącą zwłoki rozwiązanie następujących podstawowych problemów w stosunku do Niemiec:

1. Zwolnienie konferencji pokojowej dla rozpatrzenia problemu traktatu pokojowego z Niemcami

Rząd radziecki sądzi, że tego rodzaju konferencja z udziałem wszystkich zainteresowanych państw może być zwołana w ciągu najbliższych sześciu miesięcy i nie widzi podstaw do dalszego zwlekania ze zwołaniem konferencji pokojowej. Wszystkie prace wstępne związane z przygotowaniem traktatu pokojowego z Niemcami mogłyby być zakończone we wskazanym terminie. Jest przy tym rzeczą ważną zapewnienie odpowiedniego udziału przedstawicieli Niemiec we wszystkich stadiach przygotowania traktatu pokojowego oraz na konferencji pokojowej. Zanim utworzony zostanie tymczasowy rząd ogólnoniemiecki, mogłyby uczestniczyć w przygotowaniu traktatu

pokojowego przedstawiciele istniejących rządów Niemiec wschodnich i zachodnich.

2. Utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich

W celu utworzenia jednolitej narodowej Niemiec na zasadach pokojowych i demokratycznych, rząd radziecki proponuje, aby parlamenty Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, przy szerokim udziale organizacji demokratycznych, utworzyły tymczasowy rząd ogólnoniemiecki. Rząd taki może być powołany do życia w drodze bezpośredniego porozumienia między Niemcami wschodnimi i zachodnimi przez zastąpienie istniejących obecnie rządów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej. Jeśli okaże się to zbyt trudne w chwili obecnej, można będzie utworzyć tymczasowy rząd ogólnoniemiecki również przy zachowaniu na pewien okres czasu rządów Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej; w tym ostatnim wypadku tymczasowy rząd ogólnoniemiecki będzie, rzecz jasna, pełnił w pierwszym stadium jedynie ograniczone funkcje. Ale również w tej sytuacji utworzenie tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego stanowić będzie realny krok naprzód na drodze do zjednoczenia Niemiec, którego całkowita, ostateczna realizacja powinna być utworzenie rządu ogólnoniemieckiego na podstawie prawdziwie wolnych wyborów ogólnoniemieckich.

(Dokończenie na str. 2).

Nieudana próba zamachu stanu w Iranie

Szach zbiegł do Iraku

Protesty przeciw knowaniom agentów państw obcych

LONDYN PAP. Jak donoszą z Teheranu, w nocy z dnia 15 na 16 sierpnia br. oddziały gwardii przybożnej szacha podjęły próbę dokonania zamachu stanu. Spiskowcy aresztowali ministra spraw zagranicznych — Husseina Fatemi i zaatakowali rezydencję premiera Mossadika. Rankiem 16 sierpnia oddziały wojskowe, porażone Mossadiką przywróciły porządek. Policja dokonała licznych aresztowań. Wśród zatrzymanych znajdują się m. in. minister dworu — Amini oraz dowódca gwardii przybożnej szacha — płk. Nassiri, który stał na czele spiskowców.

Jak podaje Agencja Reutersa, szach Iranu Reza Pahlevi, przygotował z góry dwa dekrety —

jeden, dymisjonujący Mossadika, drugi zaś powołujący znanego agenta imperialistycznego, gen. Zahedi na stanowisko premiera. Bezpośrednią przyczyną decyzji szacha było — wg Reutersa — przeprowadzenie przez Mossadika referendum w sprawie rozwiązania izby niższej parlamentu — Medżlisu.

Po nieudanej próbie zamachu szach Iranu wraz ze swą małżonką zbiegł do stolicy Iraku — Bagdadu. Irański minister spraw zagranicznych, Fatemi, oświadczył, że szach będzie musiał abdykować. Dnia 16 sierpnia odbyła się w Teheranie potężna demonstracja na znak protestu przeciwko próbie zamachu stanu. Demonstranci domagali się wydalenia obywateli amerykańskich z Iranu, destrukcji szacha i oddania go pod sąd.

PARYŻ PAP. Jak wynika z doniesień agencji France Presse, w poniedziałek rano trwały nadal w Teheranie masowe demonstracje. Irańskie rozgłośnie podały, że organizatorem zamachu był generał amerykański Schwarzkopf.

Jak wiadomo Schwarzkopf, były szef żandarmerii irańskiej przybył dwa tygodnie temu do Teheranu i przez kilka dni był gościem szacha. Następnie udał się on do Pakistanu, by spotkać się z bratem szacha i stamtąd wrócić do Iraku.

Rozwiązanie izby niższej parlamentu irańskiego

MOSKWA PAP. AGENCJA TASS

donosi:

Rozgłośnia teherańska podaje, że premier Iranu Mossadik rozwiązał Medżlis (izba niższa parlamentu irańskiego).

Prognoza pogody

Dość pogodnie. Temperatura do 24 st. Widzialność dobra. Rano zamglenia. Wiatry umiarkowane 3 — 4 st. w skali B. z kierunków zachodnich.

Stan Zatoki Gdańskiej 2 — 3.

Lud Francji walczy

Odpowiedź mas pracujących na nadzwyczajne dekrety rządowe, godzące w prawa ludzi pracy i pogarszające ich warunki bytu, jest we Francji potężniejsza z dnia na dzień fala strajków, która objęła już ponad 4 miliony pracowników.

Na zdjęciu: Podróżni daremnie oczekują otwarcia wejścia na dworzec Austerlitz w Paryżu. Ruch kolejowy został wstrzymany z powodu strajku kolejarzy.

(Wiadomości o sytuacji we Francji podajemy na str. 2).

Młodzież całego świata poniesie daleko hasło »Pokój i przyjaźń«

Zakończenie Festiwalu w Bukareszcie

BUKARESZT PAP. Wspaniałe spotkanie przedstawicieli młodego pokolenia 111 krajów — IV Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów w walce o pokój i przyjaźń — zakończył się.

Zakończenie Festiwalu było potężną manifestacją młodości, siły i przyjaźni. Cały Bukareszt zęgał serdecznie i gorąco młodzież całego świata, która przeciągnęła pięknym pochodem na plac im. 28 Marca, gdzie odbyło się końcowe zebranie uczestników Festiwalu.

Na trybunie zajmują miejsca gorąco witani: przewodniczący Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej Petru Groza, członkowie Międzynarodowego Komitetu Festiwalu, kierownictwo SFMD i MZS oraz goście Festiwalu. Serdecznie manifestuje młodzież na cześć bohaterskiego bojownika o pokój, Henri Martina, który przybył do Bukaresztu na zakończenie Festiwalu.

W imieniu Międzynarodowego Komitetu Festiwalu Bruno Berni-

ni — przewodniczący SFMD odczytuje tekst apelu uczestników IV Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów w walce o pokój i przyjaźń do młodzieży całego świata.

Apel głosi m. in.:

My, uczestnicy IV Festiwalu Młodzieży i Studentów, zebraliśmy się w atmosferze pokoju i przyjaźni. Spotkanie nasze, pełne promiennej radości i zaufania dowiodło, że młodzież może zawsze, niezależnie od poglądów i wierzeń, osiągnąć wzajemne zrozumienie.

Pragniemy szczęścia. Chcemy, aby zwyciężyły pokój i przyjaźń, które otworzą nam drogę ku lepszej przyszłości.

Wzywamy młodzież całego świata do zjednoczenia swych młodych sił:

W imię tryumfu idei rokowań pokojowych nad stosowaniem siły — tak jak to się stało dzięki rozejmowi w Korei;

W imię tego, by każdy naród był gospodarzem swego kraju, by

między narodami panowały stosunki wzajemnego zaufania oparte na zasadzie równouprawnienia;

W imię ożywającej młode pokolenie nadziei na lepszą przyszłość, w imię poszanowania świętych praw młodzieży;

W imię wszechstronnego rozwoju wymiany kulturalnej i sportowej przyczyniającej się do zacieśnienia kontaktów między młodzieżą różnych krajów.

Na zakończenie zebrania Bruno Berni ni wzywa młodzież, by nie ustawała w walce o pokój i przyjaźń.

Onsą się w górę tysiące, tyśiące rąk. Pochylają się flagi. W dziesiątkach języków rozbrzmiewa hymn walczącej młodzieży świata.

Strzelają w niebo różnobarwne ognie rakiet. Deszcz sztucznych ognii zalewa plac. Na tle ciemnego nieba zapłonęły w wielu językach napisy: „Pokój i przyjaźń”. Bukareszt żegna młodzież, która poniesie hasła Festiwalu na cały świat.

O zrzućenie jarzma militaryzacji i nędzy

Z niepohamowaną siłą rozwija się akcja strajkowa francuskiego ludu

PARYŻ PAP. Dnia 16 bm. rozwijała się w dalszym ciągu z niepohamowaną siłą walka strajkowa francuskiej mas pracujących o zrzućenie jarzma militaryzacji i nędzy. Trwa strajk generalny kolejarzy, pracowników poczty, telegrafu i telefonów, górników, pracowników elektrowni i gazowni, zakładów użyteczności publicznej, obsługi metra, autobusów i tramwajów.

Strajkuje przeszło milion metalowców. Przyłączyli się do ruchu strajkowego robotnicy budowlani, robotnicy przemysłu chemicznego, włóknarzy, dokerzy, mechanicy towarzystwa lotniczego Air France wraz z całym personelem lotowym tej instytucji. Nie pracują urzędnicy wielu ministerstw, urzędów, organów samorządowych itd. W związku ze strajkiem drukarzy oraz całego personelu przemysłu poligraficznego — nie ukazały się dnia 17 bm. dzienniki francuskie.

Strajkują pracownicy stoczni i

arsenałów państwowych. Szereg statków zostało unieruchomionych w Marsylii, Hawrze, Dunkierce, Dieppe, Bordeaux i innych portach z powodu strajku marynarzy. Do strajku przyłączyli się pracownicy zakładów farmaceutycznych, fabryk konfekcyjnych, domów mód itd.

W sobotę i niedzielę odbyły się kilkakrotne konferencje między premierem Lanielem, ministrem pracy Baconem i ministrem finansów Faure — z jednej strony, a Jouhaux, Bothereau (przewodzący Force Ouvriere), Boucadoux, Levardem (Chrześcijańskie Związki Zawodowe) — z drugiej.

Przywódcy związkowych organizacji rozmawiających rozpoczęli równocześnie rozmowy z wielkimi przemysłowcami, by wraz z nimi podjąć akcję, która by utrudniła dalsze rozszerzenie się ruchu strajkowego po powrocie robotników z urlopow. Zastępowanie na uwagę fakt, że gorączkowe te narady, zmierzające do ograniczenia walki strajkowej i do uratowania rządowych dekreto-ów nędzy, toczą się przy drzwiach zamkniętych. Równocześnie Force Ouvriere i Chrześcijańskie Związki Zawodowe nie odpowiadają dotąd na apel CGT w sprawie wspólnych rokowań wszystkich organizacji zawodowych z rządem oraz w sprawie opracowania wspólnego programu postulatów, wysuwanych

przez przeszło 4 miliony strajkujących.

Zastępuje na uwagę okoliczność, że osławiony agent monopolistów amerykańskich Irving Brown, przebywający obecnie w Europie zachodniej, w wywiadzie prasowym wezwał Force Ouvriere do podjęcia nalcychmiastowych kroków, zmierzających do osłabienia rozmachu walki strajkowej.

Komunikat radzieckiej służby informacyjnej w Austrii

WIEDEŃ PAP. Radziecka służba informacyjna w Austrii ogłasza następujący komunikat:

Wysoki komisarz ZSRR w Austrii I. Iljczew przesłał 15 sierpnia 1953 roku do austriackiego kanclerza federalnego Raaba pismo następującej treści:

W związku z klęską żywo-łowa, która 27 lipca 1953 r. nawiedziła niektóre obszary dolnej Austrii, władze radzieckie postanowiły zwołać od kolejnej opłaty czynszu dzierżawnego i od zaległości podatkowych drobnych dzierżawców tych gruntów zarządu mienia radzieckiego w Austrii, które znajdują się na wspomnianych obszarach i ucierpląły wskutek klęski żywiołowej z dnia 27 lipca.

Bezrobotni zachodniego Berlina protestują przeciw zredukowaniu zasiłków

BERLIN PAP. Począwszy od 1 sierpnia władze zachodnio-berlińskie obniżyły wysokość zasiłków

dla znacznej części bezrobotnych w zachodnim Berlinie. Ponadto skrócono z 8 miesięcy do 13 tygodni okres wydawania zasiłków dla osób, które przed utratą pracy były zatrudnione tylko w ciągu 6 miesięcy.

Jak donosi agencja ADN, przed giełdą pracy na Charlottenstrasse w dzielnicy zachodnio-berlińskiej Kreuzberg (sektor amerykański) kilkuset bezrobotnych zaprotestowało przeciwko zredukowaniu zasiłków. Bezrobotni zgromadzili się na ulicy przed giełdą pracy. Żądali oni ogólnego podwyższenia zasiłków o 25 proc., zaprzestania prowokacyjnej „pomocy żywnościowej” dla mieszkańców demokratycznego sektora Berlina i przyjęcia z pomocą bezrobotnym zachodnio-berlińskim, którzy rzeczywiście tego potrzebują.

Policja zachodnio-berlińska zaatakowała zgromadzonych bezrobotnych i zaczęła bić ich pałkami gumowymi, nie szczędząc kobiet i dzieci. Kilka osób aresztowano.

Również w dwóch innych punktach zachodniego Berlina, w sektorach francuskim i amerykańskim, odbyły się demonstracje zachodnio-berlińskich bezrobotnych przeciwko prowokacyjnej amerykańskiej „pomocy żywnościowej” dla „głodującej” rzekomo ludności NRD i demokratycznego sektora Berlina.

W PORTACH NA MORZU

RYBACY „JEDNOŚCI” WYKONUJĄ ZADANIA SIERPNIOWE

Walka o realizację planu miesięcznego, o dostarczenie dla kraju jak najwięcej ryb, ani na chwilę nie ustaje w spółdzielni „Jedność Rybacka” w Gdyni.

Wykonując rytmicznie, każdego dnia swe plany połowowe już pięć załóg rybackich zameldowało o realizacji zadań sierpniowych. Należą do nich: rybacy z „Gdy 71” z szyprem Longinem Konkolem — 111,3 proc., „Gdy 118” z szyprem Józefem Ofiara — 133,3 proc., „Gdy 167” — z szyprem Ludwikiem Konkolem — 111,6 proc., „Gdy 75” z szyprem Piotrem Bukowskim — 105,2 proc. i „Leb 40” z szyprem Alfonsiem Rysem — 102,9 proc. planu miesięcznego. Ponadto szereg załóg wykonało już swe zadania sierpniowe w ponad 90 proc. Dzięki ofiarności rybaków spółdzielni „Jedność Rybacka” do dnia 15 bm. wykonała 58,4 proc. zadań miesięcznych.

W tym czasie w „Arce” osiągnięto 41,8 proc. planu sierpniowego, a w „Dalmorze” 36,9 proc.

MARYNARZE Z S/S „BYTOM” SKRÓCIŁI POSTÓJ W PORCIE

Marynarze z s/s „Bytom” ofiarnie walczą o realizację planu przewozu towarów w III kwartale br. W czasie ostatniego rejsu przebiekali oni własnymi siłami 350 ton węgla z międzypokładu drugiej ładowni do głównego luku. Dzięki temu zaoszczędzili oni pokazań ilość demw i skrócili o 24 godziny postój statku w Adenie.

OPOŹNIENI

W porcie rybackim we Władysławowie na widocznym miejscu umieszczona jest tablica, która ma informować o realizacji zadań miesięcznych przez rybaków „Arki”. Nie spełnia

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i USA w kwestii niemieckiej

Zadania tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego:

a) Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki mógłby rozwiązywać takie niecierpiące zwłoki problemy o znaczeniu ogólnoniemieckim, jak reprezentacja Niemiec w pracach nad przygotowaniem traktatu pokojowego, jak również reprezentacja w organizacjach międzynarodowych: niedopuszczenie do wciągnięcia Niemiec do koalicji lub sojuszków wojskowych, skierowanych przeciwko jakimkolwiek państwom, które uczestniczyły swymi siłami zbrojnymi w wojnie z Niemcami hitlerowskimi; problemy obywatelstwa niemieckiego; zapewnienie nieskrępowanej działalności partii i organizacji demokratycznych oraz niedopuszczenie do istnienia faszystowskich, militarystycznych i innych organizacji odnoszących się wrogo do demokracji i do sprawy zachowania pokoju; rozszerzenie stosunków handlowych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi; sprawy dotyczące transportu, łączności pocztowej i telegraficznej, — sprawy dotyczące swobodnego ruchu ludzi i przewozu towarów, niezależnie od ustanowionych granic strefowych, rozwijanie stosunków gospodarczych i kulturalnych między Niemcami wschodnimi i zachodnimi oraz inne problemy, dotyczące interesów całego narodu niemieckiego.

b) Głównym zadaniem tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego powinno przy tym być przygotowanie i przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich, w wyniku których sam naród niemiecki, bez ingerencji obcych mocarstw, rozwiąże kwestię społecznego i państwowego ustroju Niemiec demokratycznych.

Tymczasowy rząd ogólnoniemiecki powinien opracować projekt ogólnoniemieckiej ordynacji wyborczej, która by zapewniła prawdziwie demokratyczny charakter wyborów ogólnoniemieckich, udział wszystkich organizacji demokratycznych w wyborach, i która by nie dopuściła do nacisku wielkich monopolów na wyborców. Od swobodnej decyzji tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego powinna być uzależniona sprawa celowości sprawozdania, czy w całych Niemczech istnieje warunki, konieczne dla przeprowadzenia wyborów demokratycznych, jak również sprawa podjęcia kroków, zmierzających do zapewnienia takich warunków. Równocześnie rząd radziecki uważa za konieczne, by rządy Francji, USA, Anglii i ZSRR podjęły kroki w celu przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich w warunkach prawdziwiej wolności wykluczającej wszelki nacisk ze strony obcych mocarstw w czasie wyborów.

3. Złagodzenie finansowo-gospodarczych zobowiązań Niemiec powstałych w wyniku wojny

Z uwagi na fakt, że Niemcy wykonały już znaczną część zobowiązań finansowo-gospodarczych w stosunku do ZSRR, Francji, Anglii i USA, powstałych w

(Dokończenie ze str. 1)

wyniku wojny, i z uwagi na konieczność ułatwienia sytuacji go spodarczej Niemiec, rząd ZSRR uznaje za sprawę niecierpiącą zwłoki powzięcie w związku z tym odpowiednich decyzji.

a) Rząd radziecki uznaje za rzecz konieczną, aby poczynając od 1 stycznia 1954 roku Niemcy zwolnione zostały całkowicie od spłaty odszkodowań, jak również od spłaty czterem mocarstwom powojennych długów państwowych z wyjątkiem zadłużenia wynikającego z zobowiązań handlowych.

b) Rząd radziecki uważa również za rzecz konieczną obniże-

nie wysokość wydatków związanych z pobycem wojsk czterech mocarstw na terytorium Niemiec. W tym celu rząd radziecki proponuje, by sumy wydatków na utrzymanie tych wojsk nie przekraczały rocznie 5 proc. dochodów budżetu państwowego Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, a w każdym razie nie przekraczały sumy wydatków okupacyjnych z roku 1949, kiedy na wysokość wydatków okupacyjnych nie wpłynęło jeszcze utworzenie bloku północno-aflantyckiego. Rząd radziecki proponuje jednocześnie zwolnić

Niemcy całkowicie od spłaty długów, które po roku 1945 powstały z tytułu okupacyjnych wydatków czterech mocarstw poza granicami Niemiec.

Rząd radziecki wyraża przekonanie, że porozumienie między ZSRR, Francją, USA i Anglią w kwestii niemieckiej i powzięcie już w najbliższym czasie decyzji w sprawie wyłączenia powyższych propozycji wpłynęły na zmniejszenie napięcia w stosunkach międzynarodowych, przyczyniając się tym samym do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Moskwa, dnia 15 sierpnia 1953 roku.

Projekt rządu radzieckiego w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami (przedstawiony przez rząd ZSRR w dniu 10 marca 1952 r.)

Od chwili zakończenia wojny z Niemcami upłynęło blisko 7 lat, a jednak Niemcy wciąż jeszcze nie mają traktatu pokojowego, znajdują się w stanie rozbitcia, pozostają nadal nierównouprawnione w stosunku do innych państw. Takiemu niernormalnemu stanowi rzeczy należy koniecznie położyć kres. Odpowiada to dążeniu wszystkich narodów milujących pokój. Bez jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami nie można zapewnić sprawiedliwego ustosunkowania się do słusznych narodowych interesów Niemców.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami ma donieść znaczenie dla utrwalenia pokoju w Europie. Traktat pokojowy z Niemcami pozwoli na ostateczne rozwiązanie problemów, które wynikły w następstwie drugiej wojny światowej. Rozwiązanie tych problemów odpowiada żywotnym interesom państw Europy, które ucierpiały wskutek agresji hitlerowskiej, zwłaszcza zaś sąsiadów Niemiec. Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami przyczyni się do polepszenia ogólnej sytuacji międzynarodowej i tym samym do ustanowienia trwałego pokoju.

Konieczność przyspieszenia zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami podyktowana jest faktem, że niebezpieczeństwo odbudowy militarystyki niemieckiej, który rozpiętał dwukrotnie wojnę światową, nie zostało usunięte, ponieważ wciąż jeszcze nie są wykonane odpowiednie uchwały konferencji poczdamskiej. Traktat pokojowy z Niemcami powinien stworzyć gwarancję u-niemocniwiająca odrodzenie militarystyki niemieckiej i wznowienie agresji niemieckiej.

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami stworzy trwałe warunki pokoju dla narodu niemieckiego, przyczyni się do rozwoju Niemiec jako jednolitego, niezależnego, demokratycznego i milującego pokój państwa, zgodnie z uchwałami poczdamskimi i zapewni narodowi niemieckiemu możliwość pokojowej współpracy z innymi narodami.

Wychodząc z tego założenia, rządy Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji postanowiły przystąpić niezwłocznie do opracowania traktatu pokojowego z Niemcami.

Rządy ZSRR, Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji, uważają, że przygotowanie traktatu pokojowego powinno nastąpić przy udziale Niemiec repre-

Podstawy traktatu pokojowego z Niemcami

Uczestnicy

W. Brytania, Związek Radziecki, Stany Zjednoczone, Francja, Polska, Czechosłowacja, Belgia, Holandia i inne państwa, które uczestniczyły swymi siłami zbrojnymi w wojnie z Niemcami.

Postanowienia polityczne

1. Niemcy zostają odbudowane jako jednolite państwo. Tym samym położony zostaje kres rozbitcia Niemiec i jednolite Niemcy uzyskują możliwość rozwoju jako państwo niezależne, demokratyczne i milujące pokój.

2. Wszystkie siły zbrojne mocarstw okupacyjnych powinny być wycofane z Niemiec nie później niż po upływie roku od dnia wejścia w życie traktatu pokojowego. Jednocześnie zlikwidowane będą wszystkie obce bazy wojskowe na terytorium Niemiec.

3. Należy zapewnić narodowi niemieckiemu prawa demokratyczne, aby wszystkie osoby znajdujące się pod jurysdykcją niemiecką bez względu na rasę, płeć, język, czy wyznanie, mogły korzystać z praw człowieka i podstawowych swobód, włączając w to wolność słowa, prasy, kultury religijnej, przekonań politycznych i zebrań.

4. W Niemczech powinna być zapewniona nieskrępowana działalność demokratycznych partii i organizacji, którym należy przyznać prawo swobodnego decydowania o swych sprawach wewnętrznych, organizowania zjazdów i zebrań, korzystania z wolności prasy i wydawnictw.

5. Na terytorium Niemiec nie wolno dopuszczać do istnienia organizacji wrogich demokracji i sprawie utrzymania pokoju.

6. Wszystkim byłym wojskowym armii niemieckiej, w tym oficerom i generałom, wszystkim b. członkom NSDAP, z wyjątkiem tych, którzy odbywają karę z wyroku sądowego, za popełnione przez nich zbrodnie, należy przyznać prawa obywatelskie i polityczne na równi ze wszystkimi

zestawianych przez rząd ogólnoniemiecki i że traktat pokojowy z Niemcami powinien opierać się na następujących podstawach:

innymi obywatelami niemieckimi, aby mogli uczestniczyć w budowie milujących pokój, demokratycznych Niemiec.

7. Niemcy zobowiązują się, że nie będą uczestniczyły w żadnych koalicjach lub sojuszach wojskowych, wymierzonych przeciwko jakimkolwiek państwom, które swymi siłami zbrojnymi brały udział w wojnie przeciwko Niemcom.

Terytorium

Terytorium Niemiec określają granice ustalone na mocy uchwał poczdamskiej konferencji wielkich mocarstw.

Postanowienia ekonomiczne

Nie nakłada się na Niemcy żadnych ograniczeń w dziedzinie rozwoju i gospodarki pokojowej, która powinna służyć wzrostowi dobrobytu narodu niemieckiego.

Niemcy nie będą również skrepowane żadnymi ograniczeniami, jeśli chodzi o handel z innymi krajami, żeglugę morską oraz dostęp na rynki światowe.

Postanowienia militarne

1. Niemcom zezwoli się na posiadanie narodowych sił zbrojnych (lądowych, lotniczych i morskich) niezbędnych do obrony kraju.

2. Niemcom zezwala się na produkcję wojennych materiałów i sprzętu wojennego, których ilość lub typy nie powinny wykraczać poza ramy potrzeb sił zbrojnych ustalonych dla Niemiec przez traktat pokojowy.

Niemcy a Organizacja Narodów Zjednoczonych

Państwa, które zawarły traktat pokojowy z Niemcami, poproszą Niemiec o przyjęcie w poczet członków Organizacji Narodów Zjednoczonych.

